

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petiț 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Suplement la planul pentru clădirea palatului de iuștițiă din Craiova.

§. 1. Palatul iuștiției se fiă d'o înălțime maiestetică, nu ca celelalte zidiri turțit de contribuțiunile statului și apăsat de poveri hipotecari.

§. 2. Palatul iuștiției se stea liber din tôte părțile și-n tôte părțile.

§. 3. Se aibă o basă sănătósă, ca cei-ce caută dreptatea se fiă scutiți de tôte calamitățile elementari.

§. 4. Se aibă din tôte părțile trepte largi și libere, ca ori-cine se pótă intra liber, fără a-și pleca capul, iar în cazul când iuștiția s'ar afla în pericol de foc, ca se fiă loc de-ajuns pe unde se se arunce juđii necapaci afară din palat.

§. 5. Sala ședințelor se fiă acustică, ca se se pótă auzi și cea mai debilă voce a săracului.

§. 6. Fereștile se fiă mari, ca juđii se aibă totdeauna lumina recerută la pronunțierea sentințelor.

§. 7. Scaunele juđilor se fiă tari, din material solid construite, și spre satorirea de exemple, se se cuptușescă cu

(pelea advocaților, cari sunt dedați a trage clienților pelea preste urechi.

§. 8. Ventilațiunea în toate odăile palatului se fiă permanentă, ca se dispară aierul infițiat de corupțiune.

§. 9. În sala ședințelor se se așede spre înfrumșetare, cadrele: Timpului șale înțelepciunei, iar Minerva se nu se represinte legată la ochi.

§. 10. Contra focului se se asigureze palatul iuștitei, nu la Dacia, ci la societatea: „Încrederea iuștițiabililor.“

Calicul,

arhitect.

Lac și Liță.

O glumă novelistică.

(1 Continuare.)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Cine nu se naște-n zodia prescurei, acela nu se face popă, afară de cazul decă merge a popă“ — dicea episcopul Moga! Maxima acêsta predestinătore n'a cunoscut'o Nicolae Teunean din comuna Soimos de pe Mureș când în anul 1843 a fost primit în cursul teologic gr. or. din Sibiu, ca se se facă preot în comuna nașterei sale, ce devenise la starea, la care ajung nevestele după-ce le móre bărbatul.

Pe timpurile acelea sta Dunnețeu mai aprôpe de ómeni și de aceea nu se cerea dela candidații la preoție atâta teologie cât azi. Morala nu se preda ca studiu obligat, pentru-că candidații la preoție aduceau moralitatea cu sine d'acasă. Pastorală era chiar superfluă, pentru-că parochiile se administrău p'atunci tot așa de lesne, ca și cum se mulg vacile.

Nicolae Teunean a adus cu sine și ceva carte, d'acasă, la teologie, și d'aceea n'avea lipsă d'a începe studiile teologice cu: Adi — Buchia — Vede — Glagoriă etc. El știa deja

catechismul și ciaslavul din doscă'n-doscă, de rost, și se subscria cu deplină dexteritate prin punerea degetului pe crucea de lângă numele seu scris de mână streină.

Cursul teologic d'atunci dura șesă luni, pentru-că după legea criminală unгурescă, după așanumitul: „Tripartit“ crima pentru conturbarea religioasă se pedepsea numai cu închisóre de șesă luni.

Șesă luni au trecut iute. Nicolae Teunean a absolvat teologia deși nu după sistemul lui Renan, dér dup'al lui Melchizedec. Ce n'a putut absorva din teologie a plătit Nicolae în bani gata. Până la popă îi mai lipséu lui Nicolae numai trei lucruri: Molitfelnicul, taina a șesa și singbiliala.

Cu ultimii cruceri din averea părinților sei deja morți și-a cumpêrat Nicolae un molitfelnic. Ceealaltă avere părintescă, nu neînsemnată la tărâni de p'atunci, a fost elocată în studiile teologice spre fructificare.

Așa s'au reintors Nicolae Teunean, cu molitfelnicul sub-suóră, cu teologia-n cap, cu falimentul în pungă și cu popia în speranță la locul nașterii sale. Aici îl aștepta Maria, féta lui Sofron Bunea, celui mai avut locuitor, cu taina a șesa gata.

Taina a șesa condiționeze în biserica noastră gr. or. pe taina a cincea, dér decât s'a împlinit condiția atunci numai rămâne nimica tainic.

Maria era o tărâncă verde, tótă viétă, de spirit, și c'o inimă plină de simțeminte nobile. Tóte aceste calități și le-a câștigat în pensionatul naturii, devreme-ce p'atunci nu existau încă pensionatele moderne, și d'aceea în tótă ființa ei n'avea nimica măiestrit.

Părinții Mariei se stăpâneau de ambiția nemărginită d'a face din unca lor féta, cu ori-ce preț preotésă. Ambiția naturală la Români, pentru-că românul destinge pe popa de per-

sónă. El stiméază pe popa ș'atunci când persóna nu merită nici o stimă. Cu atâta mai multă stimă însă când nu este necesitat a face distingeri. Iar stima ce se dă popii, se dă și preotesei.

Maria iubea pe Nicolae din copilariă, pentru-că era un modcl de bă'at, și cu atâta mai mult acum, când i se urcau și acțiile de preotésă. Nicolae iubea pe Maria pentru-că era frumósă și bogată, iar el se afla în stadiul de licuidare, ș'a-fară de capitalul popiei sperate nu posedea pe lume altceva decât un molitfehic.

Sub atari condiții favoritoare au luat Nicolae și Maria jugul tainei a șésea și trăgeu în fericire. Întrégă comuna salta de bucuriă, engetându-și împlinirea dorinței sale, d'a vedea pe Nicolae popă, aprópe realizată. Iar soerii mici numiau pe Nicolae deja: „Părinte“ și pe Maria: „Preotésă.“

(va urma).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un apel serios.

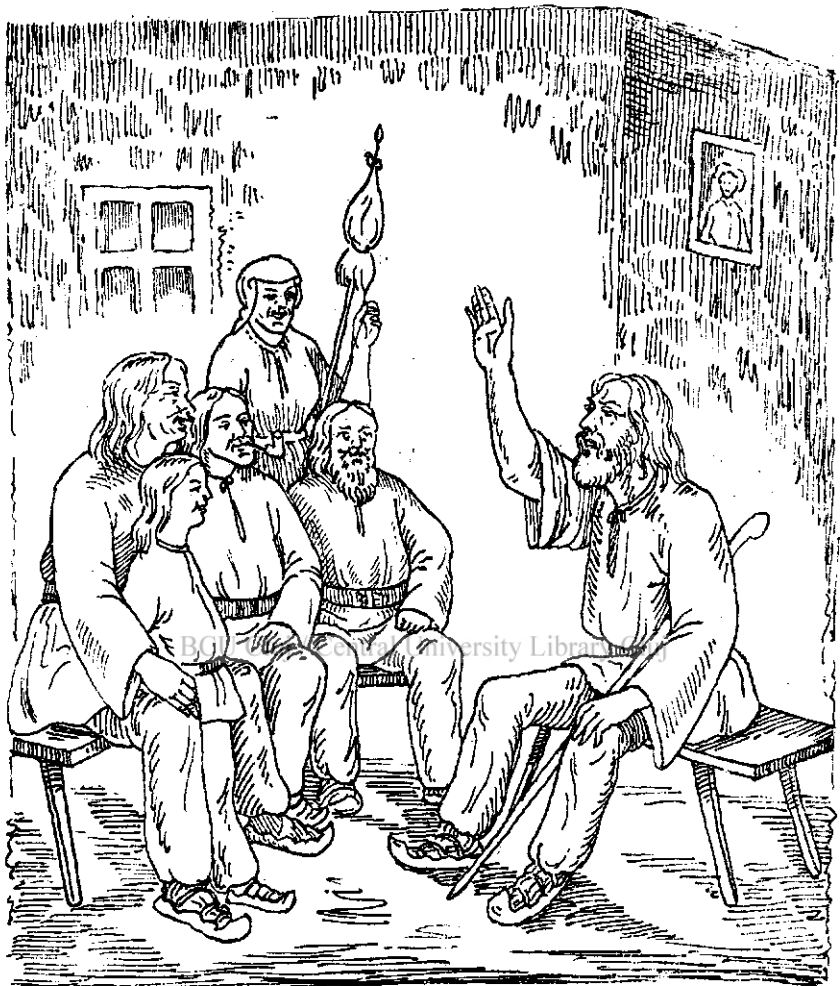
Voi flămânđi, golani, nimernici	Deci dați ceva de pomană
Botezați Români uniți	Ce-a ramas de executor
Carii din seclii cei vecinici	Sântului fără prihană
„Gălanti“ ați fost porecliti,	Lui Leo din purgator.
Faceți milă și pomană,	Sciu că apele 'nundară
Tindeți mână de-ajutor	Pentru al vostru păcat
Sântului fără prihană	Și că recolta cam rară
Lui Leo din purgator.	Voué vi s'a arétat ;
Nu priviți a vóstră stare	Dar se sciu ca-i vinde o haină
D-deu e 'ndurător	Ce-a ramas de executor
Și ajută pre ori care	Dă ceva și de pomană
Satură pre cerșitor :	Seracului cerșitor
	Lui Leo din purgator !

Vai de cel ce nu 'mprumută Cugetați, fără ostași
 Pre seracul, pre lipsitul, A remas Sântul părinte,
 Dar vai celui ce n'ajută Fără birturi, aréndași
 Pre Leone prea Sântitul, Și fără emoluminte,
 Care ne dă fericirea Dar roguve, pre nemic
 Din lumea aceea laltă Cum ne pôte da Elisul
 Decă-i tacem miluirea Când și lucrul cel mai mic
 Cu bani dîn acésta laltă. 'Lă căpētăm cu risicul !

Cugetați creștini cucernici Apoi dela Sântul Petru
 Cum Victor Emanuil Începând toți popii Romei
 I-i răpi cetăți vremelnici Au dat Creștinilor dreptul
 'Lă lăsă fără azil, Se mérgă in locul păcei,
 Cugetați cum i răpi Puțin loc mai este ađi
 Sabiă și huzdugan De cei morți neocupat
 Și cum in fine-l sili Deci puținul ce-a remas
 A remănea Seriman. Trebuie intabulat.

La 'ntabulare, cum sciți,
 Se recer spese enorme
 Mai ales in paradis
 Unde-s toți cei morți de fόμε;
 Deci intindeți pe 'ntrecute
 Bani pentru intabulare
 Că se mergeți cât de iute
 Unde nu e vaetare.

Stan Pașitul.

Înțeleg pe Csangăii din Moldova că nu le lasă gura apă după mierca, ce produce autonomia comitatensă din Ungaria sub matca conducătoare „Tisza“, și știu că dec’ai face din fiăcare Csangău un secretar de stat în ministeriul de comunicațiune din Budapesta ala „Dody“ totuși n’ar schimba circularele lui C. A. Rosetti cu executorii de dare ai lui Sapáry. Înțeleg că Românii din Ungaria se șterg în Dobrogea și Sașii lipsiți de înclinațiuni cătră maghiarisare iau lunca-n cap cătră

„Grossen deutschen Reich“ : nu'nteleg însă pe Maghiari, pentru cari toate celelalte naționalități muncesc, ca fiu lui Arpad se aibă ce mânca; cum aceștea-și iau frunză-n buză din Ungaria ș'o toporesc în țeri streine, unde marșul lui Rakoczy neci după nume nu e cunoscut.

Când aud că din cutare sat a plecat cutare nemeș stupa cătră America și cutare Secuiu și-a luat catrafusele cătră Moldova mi vine-n minte povestea țiganului :

Un țigan a părăsit satul, în care trăise mai mulți ani. În capul satului lu'ntâlni un țerean și-l întrebă :

— Pentru-ce ne părăsești satul Caroleo ?

— Nu-mi place apa vecine !

— Dér la ceialalți ómeni cum le place ?

— Hei vecine ! La ceialalți le e lesne, că au după ce-o bea !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Maghiarii noștrii unde vèd un popă românesc, fiă de rasa gr. or., fiă de rasa gr. kath. cugetă că-i cuptușit cu proclamațiuni și umplut cu dinamit. De popi românești, chiar de cari n'au neci potcòve la cizme, tremură Maghiarii de cugeți că-i calcă vaca cea négră.

Iar ne spun gazetele că un fis-cal din Deva a călcat dăunăđi casa popii românece din Joajul de jos, comitatul Huniadórei, ca se caute după arme dér n'a găsit o custură, și s'a'ntors cu buzele unflate a casă.

Fis-calul a fost de mai mulți gendarmi însoțit și d'un pandur avitic, ca ariergardă. Pentru ce a dus fis-calul ș'un pandur cu sine nu'nteleg, decumva n'a făcut acésta întru acoperirea gendarmilor contra cine ști ce atacuri neprevèdute. Eu când am cetit de supra-acoperirea comisiunei cercetătóre după arme prin un pandur, mi-a venit a-minte povestea despre primariul din Făgăraș.

În zilele vechi — așa se povestește — a trecut un regiment de cătane pe drumul către Brașov prin Făgăraș. Aici a fost regimentul cu mare pompă întâmpinat. Când era să plece regimentul de cătane din Făgăraș, primarul acestui oraș s'a dus la comandantele regimentului și i-a zis: Măria ta! Pe drumul către Brașov va trebui să treceți prin pădurea Becleanului. În pădurea aceasta se țin o mulțime de hoți și trecerea prin ea e foarte periculoasă. Deci se-mi concedeați Domnule colonel, ca să se dea doi panduri spre pază până veți trece pădurea Becleanului.

Comandantele regimentului de cătane mulțumind primarului pentru părintească îngrijire i-a zis: „Dummer Kerl von Fogarasch !

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Preste două zile fabrica de canóne gr. or. din Sibiu strada Măcelarilor Nr. 30. și va începe activitatea s'a periodică.

Archidieceasa gr. or. preste puțin se va înbogăți cu noue legi, pe cari nu le ține nici dracul.

Nu știu Dumineca Tomii, în care se-ncep sinódele noastre gr. or. sau alta e vina, de creștinii noștrii nu mai dau nici un creșmânt legislațiunei bisericesti cu tóte-că, din mila lui Dumnezeu și voința Măieritelor, prelân a Dr. Miron Românul ne bucurăm de arhiepiscopi și mai mititei, iar sântii părinți sinodali totdeuna s'au aretat deplin luminați, d'a se uita printre degete constituționali, când un fond sau altul de pie memoria s'a scurs prin țitele doicelor arhiepiscopești întru creșterea și prosperarea tinerei noastre autonomii bisericesti.

Mulțamită absolutei libertăți electorale, de care ne bucurăm, în urma căreia contra voinței ierarchiei din strada Măcelarilor nime nu póte fi ales ca deputat, și sinodul acesta e compus tot din vechii eroi ai blidului de linte, cari cunoscénd deja exegesa culinaria a meselor metropolitane, posed praxa recerută la explicarea principiilor statutului organic întru binele sântei maicei noastre bisereci.

Nu mai încape deci nici o îndoială, că biserecile și scótele noastre archidieceasane, ca și până acum, așa și-n viitor, cu pași de uriaș vor face progresul racului.

* * *

Știrile din câmpul de resboiu sânt pline de victorii. Noi învingem, ca de regulă, de doue ori pe di. În fiăcare di din septămână nimicim pe inimic mai de multe ori cu desevirșire și Lunea ne apucăm dela început.

Nimic nu e mai neplăcut și mai compromițetor pentru strategia modernă, decât așa o bătăliă, în care omenimea se nemicește cu țirăita. Câte opt zile se chinuie armata noastră pân o aduce la doi morți ș'un vulnerat. Câte 14. zile ne

trebuie ca se ocupăm teren de doi kilometri, și când vom a ne întări terenul câștigat cu atâta sudore, nu ne mai găsim cărările pe cari am exoperat glorioasa ocupațiune, ca se ne întorcem acasă.

Dér cine a mai și pomenit un resboiu cu 8. milioane floreni într'o țără, în care p'acest anutimp neci prune nu affi de cumpărat. Ș'apoi bani d'ai noștrii cu două fețe, de cari făcare Bozniac cu caracter trebuie se se retragă în abisurile munților și se se facă nevedut.

Până ađi multămită artei noastre strategice, făcare Bozniac pe care l'am prins, ca se-l băgăm într'o uniformă militară regulată, ne costă o jumătate de milion floreni, și déca delegațiunile noastre ne vor mai da 30. milioane de floreni, avem firma speranță, că déca nu trec toți Bozniacii în Serbia și Montenegro, până la toamnă mai prindem 60.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Românii din Sas-Șebeș au pătițo cu alegerea de primar ca Țigani cu facerea biserecei. Unica deosebire e că Țigani când și-au zidit biserica gata s'au și săturat odată, precând Românii din Sas-Șebeș decând și-au ales primar umblă leșinați și strigă după solidaritate, ca vindereul după ploă. Și déca Sașii din Sas-Șebes și-au scris pe scôla lor: „Bildung ist Freiheit“ Românii după ultima alegere de primar pot scrie pe fruntariul scôlei lor: „Libertatea e îndobitocire“!

Strenepoții lui Traian din Durlach, cu briciul în drépta și săpunul în stânga, la ultima alegere de primar s'au ras de eroii șórecilor din Flandria cu toporiștea, fără săpun, și după-ce în conferința lor electorală toți au mâncat usturoiu, acum pretind în colónele Telegrafului Roman, ca se le miróse gura a lapte.

Cu tóte estea eu affu că Românii din Sas-Șebeș, carora

după afirmarea etnografilor le dispăre capul între urechi, au arătat la ultima alegere de primar o înbucurătoare înclinațiune către progres. În anul 1880 și-au fost ales Sas-Șebeșenii p'un pëcurar autochton de primar și le-au umblat cât de prost, pentru-că precând pëcurarii vechiului testament părăsëu turma și umblau după oi rãioșe, pëcurariul Sas-Șebeșenilor a căpëtat însuși rãia, și întrecăgă turma căuta după el, ca mutul după iapă. Acum Sas-Șebeșenilor le-au intrat scãnteii din cremenea țiganului prin creri. Ômenii s'au convins, că cu pëcurarii autochtoni oile li se umplu de gălbează și brânza de strepezi. Ce era de făcut? Ei și-au aruncat ochii la foculariul civilizațiunei europene, și-n credința că-n Germania și pëcurarii umblă-n frac, iar nu ca ai noștrii în cojôce flocôse și neargasite, și-au ales un primar argăsit din: „Grossen deutschen Reich“. Nu-i mirare deci, decă Sas-Șebeșenii sătului de dinastia Balomirii n'au ales de primar p'un zëblău, care sub primăria pëcurariului autochton n'au învățat neci a da în strungă.

Eu din parte-mi vëd în faptul, că Românii din Sas-Șebeș și-au păpat primăria cu băbacul, ghiarăle resbunătorei Nemesis: Sașii din Durlach au susținut decenii pe Balomirii de primar și s'au stâns, pentru-ce se nu se prăpădescă și Românii sub primăria lui Leonhard?!

* * *

De consecințele propriiei logice în înțelëpta guvernare a naționalităților, începe fiilor lui Arpad a le urla inima-n izmene. Dovada cea mai prospëtă e expedițiunea unui procuror de stat cu geandarmi, panduri etc. în comuna Gioajul inferior, comitatul Huniadórei, spre a căuta la popa d'acolo după proclamațiuni și arme. Expedițiunea, ce sëmăna mult cu cea acelor 7. Șyabi contra unui iepure, a fost după-cum ne spun diarele, fără rezultat.

Ce e drept la popa din Gioaj s'au aflat hârtii tipărite, d'er procurorul de stat, mulțămită deosebitei sale agerimi spirituale, deloc a constatat, că acele hârtii nu s'unt proclamațiuni, ci niște foi tipărite în negru și roșu, și s'unt elementele constitutive ale unui molitfelnic. Instrumente însă, cari ar putea servi de arme, nu s'au aflat la casa popii decât o sulă, iar la dechiarățiunea popii, că cu sula nu face nimica alta, decât impunge boi de brôscă, procurorul a încheiat procesul verbal cu adaosul, că nesimțindu-se atacat de bôla brôștei, sula popii necidecum nu e periculôsă pentru întegritatea statului maghiar.

Casul din Gioajul inferior nu e unicul în istoria cea mai nouă a patriei nôstre, care a dat organelor poliției nôstre de stat ocașiune la un blamaj solid până la nemurire. El arată până la ce grad al miserabilității s'a desgubernat acest stat în decurs de 15. ani, decât eroii guvernamentali din Budapesta se tem atâta că-n fiă-care reverendă de popă român ar putea fi ascunse, câteva tunuri d'ale lui Uchațius, și că popii românesci lesne s'ar putea demite, a întrebuița în cădelniță, înloc de bône de tămâiă, bombône umplute cu dinamit.

Dacă chiar vrea poliția nôstră de stat a afla la popi românești arme, eu a-și ști s'o duc pe urma cea adeverată. În Deva se-neurcă un individ de proveniență incertă pe strade și prin birturi. Acest individ pörtă pěr lung, Barbă roșie și mAi Lungă, și posede un caracter de farisėu, cum stă Oreunde scris în scriptură, prin urmare are tôte însușirile caRdinali ale unul popă.

Acest individ are douė urechi ca douė lancei și neci dracul nu caută la el după arme.

„În protopopiatul Gioagiului, comuna Boiu reposând preotul au ramas după el două fete.

Un unchiu al fetelor, spre a le da creșterea recerută, le folosește la pădirea porcilor.

O mulțime de candidați la singhilia veduvită din Boiu, cu talente de mascur, căutând după preotese cu receruta cultură în rîmatul porcilor, fac acelor fete curte și rîmă poporul cu spirituose“ !

Așa ne povestește Telegraful Român în numărul seu 28. îndatorind totodată pe protopopul respectiv, ca se facă contra corteșilor arătare la locurile competente.

Nu sciu încât candidații la preoția din Boiu s'au meritat mai puțin de biserică, pentru-că amorul cătră fetele reposatului preot îi pörtă după cărdul de porci pe cămp, decât protopopul din Androchel, care pentru o trócă de porci s'a bătut cu ginere-so. Mîntea mea laică neci nu cuprinde diferența în corupțiune, când un candidat de preoție plătește unui țerean din Boiu o cinzacă de rachiu, iar un preot din Reșinari, în nemijlocită apropiare de mōștele marelui Andreiu, imbată, de mai multe ori, membrii d'ai consistoriului archidiecesan din Sibiu, tot cu spirituose. Îmi vine însă curios când sciu că protopopul Androchelului pentru-că s'a bătut după o trócă de porci, și popa Stupidarie din Reșinari, pentru-că a deochiat membrii d'ai consistoriului nostru archidiecesan cu spirituose, nu demult s'au distins cu brăne roșii, și Telegraful Român n'a îndatorat încă pe nime, ca se facă arătare pentru imoralități la locurile competente!

Faptul acesta me face a crede, că candidații la preoția din Boiu cu tótă inclinațiunea lor cătră purcārese, nu sînt Pitęgoi, și de aceea nu e neci o speranță că se vor distinge pentru porcii cu brăne roșii!

Diarele din București ne povestesc d'o grămadă de mari zidiri proiectate de stat întru înfrumșetarea capitalei României. Eu din parte-mi a-și propune ridicarea următoarelor zidiri monumentale în capitala României:

1. O casă de bancă națională, care nu mai pre-tinde replătirea capitalelor împrumutate.

2. Un circ, pentru dresura țărenilor după noua lege a tocmelilor agricole.

3. Un asil, pentru scolari nenorociți prin palme didactice.

4. Un balamuc, pentru aceia, cari cred că certele de partid vor înceta cândva în România.

5. O mânăstire morală, pentru transmutarea maicelor călugărițe dela mânăstirea Adam, în capitala țării.

6. Un templu al înțelepciunii, pentru delegații României în comisiunea europeană pentru deslegarea chestiunii dunărene.

* * *

Trei săptămâni au trecut, decând pătimese d'o trógnă desghiățătoare de tot fluidul, ce-și caută curgerea pe canalurile nasului. Prost lucru! Medicul meu m'a sfătuit ca în 10 zile se nu béu vin. Mai prost lucru! Me plesnește risul!

Proști mai sânt Dómne medicii estia; capete de dovlac verde-n formă și scriptură! Dér ce-o se faci? În lumea de ađi toți gugumanii se dau de doctori. Ađi tot barbierul scrie rețete, și decă móre cineva nu este ertat nici a serie despre așa ceva, pentru-că te-ncurcă'n proces de presă și lesne ți se póte 'ntempla ca'n timpul esta, în care termometrul abea arată un grad preste zero, te mai pun doue-trei săptămâni și la umbră.

Ai găst'o! Decă crede doctorul meu, că eu în 10 zile

n'oiu bea vin, se'ncălă amar. Eu sciu a priori că nu-mi ajută nimica și decât n'oiu bea vin. Din contra trógna va dura cu atâta mai mult, pentru-că eu îmi cunosc nasul meu. Când nasul meu 10 zile nu miroasă vin, de ciudă și necaz nu perde trógna. Eu am unul din cele mai capricioase nasuri din lume.

Șapte rețete mi-a prescris medicul meu până acum, dér mulțamită ceriului, că încă n'am folosit nici unul. Și pentru ce? Pentru-că sciu, că trógna numai două lécuri are. Cel din tâu e: Răbdarea, al doilea: Cârpe de nar, trei-patru la și.

Un amic mi-a comunicat ieri c'ar mai fi ș'al treilea léc, de care el a perdut trógna. Acel amic mi-a povestit că el 4. septămâni a pătimit d'o trógnă măgărăscă și tóte lécurile folosite nu l'a ajutat nimica. În fine — așa me asigură amicul meu — a cetit proiectul de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan, elaborat de deputatul congressional J. Cav. de Pușcariu, și a perdut trógna cu desevirșire.

Omul bolnav încercă totul numai ca se-și afle mântuirea. Așa și eu! Am cetit p'acel proiect regulamentar dér neci p'acela nu întreg ci numai precuvântarea și motivele, și nasul meu s'a eliberat de tot fluidul consumător de bazmale, rămânând tot așa de sec ca și motivele numitului proiect regulamentar.

Faptul acesta me face a crede, că decât singur cetirea motivelor la pomenitul proiect, a avut vindecătórea înfriurintă de trógna, ce me maltratase atâta timp, atunci cetirea proiectului însuși trebuie se aibă o putere vindecătóre mult mai radicală, și eu dau cu părerea, că cetirea proiectului însuși, e în stare a mântui pe ori-care cal cu carte, chiar și de teribila bôlă a mucăriei, sau după cum dic veterinarii de: „Malleus humidus“ !

Prorocul Bileam

Despre întâmplările în luna lui Aprilie.

J. 1. De este timpul frumos, ai grija se nu-ți fure para-
pleul, iar de plouă, ai grija se nu furi tu însuși unul.

V. 2. Telegraful Român laudă libertatea electorală, ce
s'a exercitat la alegerea deputaților sinodali, din care cauză
opiniunea publică dispune confiscarea lui.

S. 3. Crivosciani telegraféză ministrului esternelor austro-
maghiare, că decă nu le vine de undeva sucurs, mai mult
decât trei ani nu vor putea susține resbelul.

D. 4. Deputații sinodului arhidiececesan gr. or. întuneacă biserica grecilor din Sibiu beznă, așa încât Spiritul Sânt nu se încumete a se coborî ca se-i lumineze.

L. 5. Bismarck depune toate onorurile lumești și intră în tagma Capușinerilor fără pele.

M. 6. Ministrul finanțelor noastre Szapáry provocă pe ministrul cultelor, ca se îngrijescă mai serios pentru luminarea p. porălor, din cauză că urcându-se prețurile petroleului, el însuși are mare interes ca se se producă lumină.

M. 7. Proiectul de lege pentru școlile medii se respinge definitiv pentru-că în Ungaria ajunge decât oamenii știu ceta cărticica de dare în limba statului.

J. 8. Un călător cu cunoștințe chemice află, că apa din Târnava mică cu două graduri e mai tare decât vinarsul, ce-l vinde Mendel în hotelul național din Blaj.

V. 9. Cu toate că-n România jocul la loteriă e oprit, regimul totuși crede că, rescumpărând linia ferată Cernavoda — Constanța, a făcut un terno.

S. 10. Popa Platos capătă brâu roșu pentru merite în cultivarea bărbii!

D. 11. Opiniunea publică asemăna sinodul arhidiececesan gr. or. din Sibiu cu corabia lui Noe: „Oameni puțini ș'o grămadă de dobitoce“.

L. 12. Metropolitul Dr. Miron Românul reclamă la comitetul expozițiunei naționale române trimiterea diplomei pentru merite în fabricațiunea de oțet.

M. 13. Comitetul răspunde cu: Nu se pôte! pentru-c'a decis, ca din tôte diplomele rezervate exponentilor se facă însuși otët.

M. 14. Deputatul Dr. Maier propune în sinodul arhiepiscopesc gr. or. din Sibiu, ca pentru legionul de interpelațiuni ce șau făcut de 12. ani și neci cucul nu le-a răspuns, în tot anul, la Dumineca Tomii, se se țină un parastas.

J. 15. Metropolitul Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Dr. Miron Românul donează mănăstirii de călugărițe „Adan“ din România un leagăn probat.

V. 16. În urma iregularităților postali, Telegraful Român se întârzie la jăfuirea diarelor din România și se-ndopă cu fabricat propriu, prescris, dér original.

S. 17. Înteresele României în chestiunea Dunărei caută un conducător prin labirintul unității de principii.

D. 18. Noua lege despre regularea tocmelilor agricole în România se adoptează și din partea liberelor națiuni ale Siberiei.

L. 19. Austro-Ungaria angajază pe Jidanul rătăcitoriu de curier în chestia ocupării provinciilor Boznia și Hertegovina.

M. 20. Civilizațiunea turcască și spiritul timpului din Ungaria arată că s'au încredințat.

M. 21. În proiectul cavalerului de Pușcariu, privitoriu la organizarea consistoriului metropoliei gr. or. din Ungaria și Transilvania, mintea sănătôsă și perde urma. —

J. 22. Mai mulți beletriști români din Austro-Ungaria se aliază într'o societate de hoți pe acțiuni

V. 23. Comisiunea europeană în chestia Dunării ține prima sa ședință la Galați. În urmarea acésta acțiunile Calicului notéză la Bursa din București 100% preste pari.

S. 24. În tîrgul Mercurei apare un individ cu pelea protopopiatului în bătă și strigă: „Dați la lup“!

D. 25. T. Rosetti constată în senatul României, că în ajunul noiei legi pentru tocmelile agricole țerenii n'au ce mânca.

L. 26. Ministrul financelor Leca replicând lui T. Rosetti descopere, că administrațiunea statului va îngriji, ca țerenilor lipsiți de hrană, se li se asigure dreptul de libera pășune în izlazurile statului. —

M. 27. Gradișteanu, în consideranța că statul reține din salariul funcționarilor pentru a le face o rezervă, propune ca și țerenilor să se rețină o cuotă din fόμε în reserva anilor cu recoltă mai slabă.

M. 28. Boierescu sustine că nu e consult a mărgini pe țereni în libertatea dreptului d'a flămândi, devremc-ce în casuri de supremă necesitate fόμεa se póte importa dela frații d'un sânge din Austro-Ungaria.

J. 29. În Blaj, bucătărăsă unui canonic trece la religiunea mosaică și se mărită dup'un jidan cu zuluți din Polonia.

V. 30. Dr. Miron Românul șede încă pe scaunul metropoliei gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Cocóna Gurădulce.

Care a fost prima reuniune de femei, ce a înființat primul bal „Calicot“ în scopuri filantropice? Cât! Istoria biblică ne-nvăță, că prima societate de femei a fost societatea așanunită „Eva“. Cât! Strēmōșa Eva, care întrunea în sine întreg sexul frumos, făcea totalitatea membrilor reuniunii, ea era președintă, comitet, casierită și notaresită. Cât! Ca bărbat de încredere, în lipsa lui Nicanor, funcționa „Adam“. Mițuluc!

Reuniunea de femei „Eva“ a aranjat și primul bal „Calicot“. Cât! Firește nu în folosul scólelor pentru creșterea de fetițe, pentru-că producțiunea în acest articol din etablisamentul fabricii amorului, era p'atunci absolut nedesvoltată — Mițuluc! — ci în folosul societății pentru reconstruirea de cósle frânte! Cât!

Costumul de bal, tare decortat a la : „In puris naturalibus“ era tot din stofă „Calicot“ dér d'o trăiniciă pe viêtă. Cât! Și pecând stofele „Calicot“ de ađi, atacate d'o mână mai dură, sar în petece. În stofa costumului societății de femei „Eva“, singură puterea biciului ar fi fost în stare a produce gauri. Cât!

Despre venitele primului bal „Calicot“ al societății de femei „Eva“ tace istoria biblică. Cât! Tatuși venitul trebuie se fiă fost fôrte însemnat, pentru-că ađi încă fiă-care bărbat aducânduși aminte d'acel bal, simte vii înboldituri în coste. Cât!

Cu totul alta e în ȕilele nôtrec. Ađi reuniunile de femei în scopul creșterei fetițelor, cu deosebire la noi românii, se-nmultesc ca Jidani-n Blaj; au devenit deja o râiă socială. Cât! Ađi fiă-care femeiă, care o zamă de amnar nu-ți știe gâti, și subscriindu-și numele, se pomenește cu crucea pe virful degetului, și părăsesce hărbatul flămând, copii nespălați, acasa, se-mbrac-n costum „Calicot“ și s'aruncă pe terenal apo toliei c'vilitóre. Cât! De merge tot așa preste puțin o s'avem mai multe reuniuni de femei pentru creșterea fetițelor decât fetițe, și ȕeu decât cauți numai la Sibiu, chiar și celor pleșugi li se scólă părul în cap de sumetenia acestor microscopie matrónie. Cât!

Aud că-n Făgăraș, de unde cultura femeilor mirósă în depărtare de 40 kilometrii a ciapă, s'au înființat două reuniuni de femei pentru creșterea fetițelor r mâne, una unită, alta neunită. Cât! Asa dér dou calicii naționale îmbrăcate-n costum din stofă confesi-nală „Calicot.“ Cât!

Mai remâne ca-n Făgăraș se înființeze și țiganele o reuniune a femeilor de zgură pentru creșterea purdifetițelor. Cât! Și asta lesne se pôte întempla, pentru-că unde flămândesc doi al triilea lesne pôte peri de fôme! Mișuluc!

Din afurisăniile lui Radu Ciubuc.

Brău roșu se capeți, și când te va întreba cineva după merite, în loc de obraz, se îți se înroșescă cismele!

Praf și pulbere se îți se facă poeata ca cirul din București, și când vei mulțami lui Dumnețeu c'a-i scăpat cu cămeșă, se-ți vie poruncă dela metropolitul Vancea, ca se dai milă pentru Papa!

Facēți Dumnețeu parte d'o pușcă austriacă, d'un nas de elefant, și când îți-a fi lumea mai dragă, se te-ntâlnești c'un Boznic!

Flôce se-ți crēcșă pe obraz, ca lui Balomirii, și se te ajungă sôrtea barbei popii Platoș.

Un billard din țile, fabricațiune antideluviană, c'o rară abundență de gauri, în tot momentul se dă pentru unul nou.

Casina română din Sibiu.

S'a perdut pe drumul dela Sibiu până la Budapesta reputațiunea unui mare politic român. Aflătoriul onest este rugat a o preda: Budapesta, Gizellaplatz Nr. 2 la adresa:

Ba-Beș.

Pentru Spargeri mai însemnate se caută un companion. Tăcerea se garantază precum și protecțiunea organelor publice. A se întreba în toate orașele mari.

România.

Pește prospăt preferă, față de cel puturos, totdeauna:

Trei crai de poduri.

Țipăi, fără deosebire de confesiune, mănâncă cu tignelă:

Rada Fómete, moralist.

Te cunosc!

Țărânul: Mi-am uitat banii a casă, te rog scrie șus ce-am beut, că dór mă cunoști cine-s!

Cârciumariul: Asta a'și face când nu te-ași cunoște, dér fiind-că te cunosc, vei face bine și-ți vei lăsa pipa zélog.